

من نا، بۆ خاتری کانی و کاریز، ئەمی هاوار بۆ خاتری شههیدی کورتان له کونجیکا جیم که نهوه، هیشتا دهنگی ههنسکی ده بیسترا که دهنگیکی گری نا قولاً هاواری کرد - سه رهخۆره، که نووی بهتال، چیت لیمان نهوی، ناتهووی کوریکمان ماوه سهری نهویشی بخۆی؟ برۆ به رهوه دۆزهخ، چاوت ده رهدههات، برۆ شو بکه رهوه کچه کان هووی خۆمان، یه خه مان به رده.

بای بسکان هه لیکرد، دارستانه که بۆنی بارانی لیدههات. ناسمان به دیمه نی جوانی، زهوی به شکۆی پاش بارانی، بارپۆهی گه لاکان و هاژوه خۆرهی رۆوباره کهش به کیشمه کیشی کچه قۆزه ده کهم دههاته پيشچاو که کوره نه بانه که دهیدواندو دهیلاواند، نهویش پيشهوانه ی نهو ده یگوت :-

به سه بهس نامهوی گویم لهم وشه سواو، و قیژه ونانه بیته نه بو که شوشه م بۆ جوانی و نه گیانیکیش ته نها بۆ زۆربوون. راپله کایت له ناخه وهش ده تگوت :- (رپی دوور ره خته نه، و ده رمانی خه وه خه فته نه). تادههات ره وه زه کان سه خته ر ده بون و شینه ر به ده ره ده که وتن، به چنگه کرکی له م لاپالی شاخ بۆ نهو لا پالی شاخ به هه موو بویریه ک ریت ده کرد، له نا کاوی گاشه به رده تیژه که له بهری پیمان ده رجوو، و زۆی نه ما بوو به پشتا بکه ویت و بۆ هه تا هه تابه له چاوان ونیته، به بنچکه ده وه نیك خۆت گرتوه له ساتیکدا وه ک شو ره بیی ده م کانی و روبران هه لده له رزیت. دلشیت هینه توند لییده دا وه ک لییدانی دلی کچه چوار ده به هاره که ی که بوو به قوربانی بیرباوه ری خیلایه تی. له هه لشاخانا جواناوی مه رگی ده رشت و پیکه نینی به گریان دههات. له وه ده قهره ورده گیای ده رزیله بی سه وز به ده ره که وت له دوراش وه ک تاجه گولینه یه ک بریسک و باقیک به ده ره که وت، لیپراوانه ده م به ویرد و ده ست به نزاهه ده تگوت :-) خودایه نه وه تروسکه ی (دورگه ی هیواکان) شیلگیرانه ریت ده کرد بی گویدانه نهو هه موو به ره به ستانه ی قاچه کانتی شه قارشه قار کردبوون، پيشته شت رهنگی نهو که ژوه هه ردوو کو سارانه ی گرتبوو، که وه ک خۆشه کراوی بۆ ته قه لا چه پاله ی رۆژگار خاراند بویت، له دور را به ئوخه ی ئوخه ی لۆقه ت ده کرد، به ره له وه ی یه که م هه نگاو هه لیپنی رۆو له دورگه که رامایت. سه راسیمه وه مه ست به چاوانیک ده تروانی که پرپون له بروسکه و روناکیه کی بی سنور، سه وزایی گه لاکان به جوړیک ده چوو وه ک نهو هه ریتمه ده ستی په ر چوو ناو دیپری بکات. رهنگی گوله کان هه ره به رهنگی نهو مورروانه ده چوو که شه وانه منال بویت و خه وت پپوه ده دی، توند له ده ستتا ده تگرت، نه بادا خه ونه که ی دوپتی بی و خه به رت بیته وه. لیوان لیوی شادی بویت. که ته کانت به خۆیدا یه که م سه رنج زا ره تره کی کردی له نیوان رایه لی رهنگینی نهو فه رشه نه فسوناوییه دا ده ریچه یه کی ره ش ده بریسکایه وه، ره ش و لیل وه ک ناوه رۆی مالانی سه ر رۆخی چه می خاسه، گوله کان به سه ر سه ری تیمساح و درنده و جانه وه ره کانه وه جوانی خۆیانیه له ده ست ده دا. که سه یری نهو نهو گرو هالا وه ره شانته ده کرد، هه لوپسته یه کت کرد نهو ده نگانه ی که چه ند سال بوو په نگیان خوار دیبۆه، خۆیان رپه خست بۆ نا ههنگی ده ره که وتنی (دورگه ی هیوا) کزو زیاد ده بوون. کزه کان به جوړیک ده دووان له هه نگوی گریانی بدهیت، نه فرمیسکی به ره وژان و نه قرچه ی جه رگسوتان هاوتای نه بی. به به رخۆره ده تگوت :- سه ده یه ک له مه وه به ناسان بوو که راستی و درۆکان له یه کتری جیابکه یه وه گول له باخچه ی گولاندا گول بوو، بۆن به رامه ی به هاناوان ده دا، درنده ش به نیوی خۆی هه ریبه ک له سنوری خۆیدا پیناسی ده گرت و ده کرا هیلکی جیاکه ره وه ش له نیوانبندا بکیشریته. مه خابن له تاوانی نه م سه ده یه سه ری نه وه و کوژانه وه ی نهو هیله یه و تیکه ل کردنی گونا هو درۆیه له ژیر په رده ی ده مامکه گول گولینه کاندا. له وان به رترته هاواری ده کرد، برۆ نیستا تۆ پاله وانی هیشتا بریسکه ی رهنگ نه لماسینی هه نگاوه کان بریسکه یان دی و ده می ژیان چاوه رپوانته، نهو ده مه ی له گه رانه وه دا غه لبه غه لب و ژاوه ژاوی نا پۆره ی خه لکی شار سه رنجیان راکیشایت (دورگه ی هیوا) له هیکرا و له خالی سفردا له چاوان وون بوو.

تیبینی کوردستان نیت:

نه م نووسینه بیر و بۆ چونی خاوه نه که یه تی، کوردستان نیت له ناوه رۆکه که ی به ره برسیار نییه.